

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 61. Concilium Albigense. Manichæi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. ad Monasterium S. Victoris se recepit,
 A. C. 1176. & anno millesimo centesimo septuagesimo nono e vivis abiit, omnia quæ habebat pauperibus & Ecclesiis testamento relinquens. Sepultus est ad S. Victorem, ubi hodieque ejus Epitaphium legitur.
Rob de Maria Autis an. 1179. Hemer. de Acad. Par. p. 113.

§. LXI.

Concilium Albigense. Manichæi.

to. 10. Conc. p. 1470. *Roger. Hoved. p. 555. Catel. Langued. li. 2. p. 350.* Anno millesimo centesimo septuagesimo sexto Archiepiscopus Narbonensis, & complures Provinciæ illius Episcopi, Conventum celebrarunt, in quo Hæretici ad formam Judicii Ecclesiastici auditi & condemnati. Hi *Boni Homines* appellari volebant, ac Defensores habebant Optimates Lumbariæ, modici oppidi duabus leucis ab Albiga positi, & postea eversi, quod aliud erat a Lombasia in Vasconia, posteriore tempore in Sedem Episcopalem erecta. Sententia autem in hos *Bonos Homines* lata est a Giraldo Episcopo Albigeni, secundum opinionem electorum utrinque Judicum, Archiepiscopo Narbonensi, Episcopis Nemausensi, Tolosano, Agathensi, compluribus Abbatibus, virisque tum Ecclesiasticis tum Sæcularibus spectatissimis presentibus, ac ex civitatibus Albiga, Lumbaria,

baria, aliisque frequenti populo con-
fluente.

Sæcul. XII.
A.C. 1176.

Gaucelinus Episcopus Lutevensis, ex electis Judicibus unus, jubente Episcopo Albigeni, cui, utpote Diocesano, ista competeat auctoritas, examen exorsus, *Bonos Homines* interrogavit, primo, an Legem Moysis ceterosque Veteris Testamenti Libros reciperent? responderunt, omnibus, quotquot aderant, audientibus, quod eos non reciperent, sed solummodo Evangelia & reliquos Novi Testamenti Codices. Secundo, interrogati de Fide sua, & moniti, ut eam exponerent, responderunt, se Fidem suam non explicaturos esse, nisi cogerentur. Tertio Gaucelinus quaesivit, an crederent, quod parvuli per Baptismum salvarentur? responderunt, se hac super re mentem suam non esse aperturos, sed Responſa ex Evangeliiis & Epistolis allaturos. Quartam quaestionem movit Episcopus de corpore & sanguine Domini Nostri, interrogans, ubi & a quo consecraretur, quis hoc corpus & sanguinem reciperet, & an æquali modo tam a bono quam a malo Ministro conficeretur? Responderunt, illos, qui digne Corpus Christi acciperent, salvari, illos vero, qui indigne sumerent,

G g g 3

dam-

Sæcul. XII.
A.C. 1176.

damnationem sibi parare. Adjecerunt, omnem hominem probum, sive Clericum sive Laicum, Corpus Christi consecrare, iterum addentes, se ad Fidem suam explanandam a nemine compelli oportere (*).

Quinto,

(*) Ein aufmerksamer Leser der Kirchengeschichte, aus welchen man ganz deutlich die wahre Kirche Christi von einer jeden falschen erkennen kann, wird hier wiederum von sich selbst anmerken, daß diejenigen Irrlehrer, welche von der römischen Kirche verdammet worden, und die einige Protestanten (nach dem Geständnisse des Herrn Mosheim im Versuche einer unpartheyischen und gründlichen Ketzergeschichte auf der 29. Seite) als ihre Väter und Vorläufer mit beiden Armen umfassen, da sie sagen: Ihr Katholiken, ihr wollet unsere Väter und Vorläufer sehen; da sind sie. Wir lebeten, ehe wir noch gebohren wurden, in den gottseligen Waldensern, Albigenern, Katharern, Aposteln, Wickliffiten, Fratricellern und vielen andern ꝛc. Scheltet diese Leute so lang als ihr wollet, für falsche Propheten, für Ketzer, für Abtrünnige
wir

Quinto, interrogati, quid de Matri- Sæcul. XII.
 monio sentirent, atque an vir & mulier A.C. 1176.
 licentia maritali utentes salvari possent,
 noluerunt aliud respondere, nisi hanc
 licentiam concessam esse propter forni-
 cationem, afferentes verba S. Pauli. I. Cor. 7. 2.
 Sexto quæsit Episcopus, quæ esset eo-
 rum fides de Pœnitentia, an Christiano
 sub finem vitæ esset salutaris, an milites
 lethali vulnere affecti per pœnitentiam
 possent salvari, an peccata nostra vel
 Sacerdotibus vel Laicis sine discrimine
 confiteri debeamus, & de quibus ac-
 cipiendum sit illud S. Jacobi, ubi dicit:
Confitemini alterutrum peccata vestra. Jac. 5. 16.
 Responderunt; Infirmis sufficere, si con-
 fiterentur, cui vellent. De militibus
 quidquam dicere recusarunt, quod S. Ja-
 cobo de solis ægrotantibus sermo esset.
 Episcopus rursus ex eis quæsit, an suf-
 ficeret contritio cordis & confessio oris,

G g g 4   vel

wir erkennen sie für unsere Brüder, und
 schämen uns ihrer Gemeinschaft nicht; daß
 diese Irrlehrer, sage ich, allezeit auch solche Sätze
 geglaubet und vertheidiget, welche anheut von
 den Protestanten selbst als Kezerisch gehalten wer-
 den. Wie auch, daß sie ihre Meinungen sowohl
 als die Protestanten in der Schrift gegründet.

Sæcul. XII.
A. C. 1176

vel an pœnitentes etiam satisfactionem, videlicet jejunia, afflictiones corporis, eleemosynas conjungere tenerentur; Responderunt; S. Jacobum solam requirere confessionem, se vero hoc Apostolo meliores esse nolle, aut quidquam de suo cerebro natum addere, quod Episcopi facerent.

Matth. 5. 34. Dixerunt præterea multa non interrogati, ac inter alia; nunquam esse jurandum, secundum præceptum Jesu Christi in Evangelio, & S. Jacobi in sua Epistola. S. Paulum præscripsisse, quibus dotibus instructos esse oporteat Episcopos & Presbyteros. Si tales non ordinentur, eos nec Episcopos esse nec Presbyteros, sed lupos rapaces, hypocritas, & seductores, amantes salutarium in foro, primas Cathedras & accubitus in cœnis, jubentes, se appellari Doctores & Magistros contra præceptum Jesu Christi, indutos vestibus albis, gestantes in digitis aureos & gemmatis annulos, quod Christus non instituisset. Inferebant denique, iis non esse obediendum, quod essent mercenarii, & Sacerdotes illis similes, qui Jesum Christum Pilato tradidissent. Hos sermones Archiepiscopus Narbonensis, Episcopus Nemausensis, Abbas Sendracensis & Abbas de Fonte frigido

Jac. 5. 12.

Boni Homines.

Matth. 23.

frigido, auctoritate verborum ex multis locis Novi Testamenti expromptorum refutarunt; tumque auditis omnibus, quæ utrinque dicta fuerant, imperato silentio, Episcopus Lutevensis Sententiam definiendam protulit in hunc modum:

Ego Gaucelinus, Episcopus Lutevensis, ex præcepto Episcopi Albigenensis aliorumque Episcoporum ei assistentium, judico istos Bonos Homines esse Hæreticos. Damno Sectam Oliverii sociorumque ejus, nempe Sectam Hæreticorum Lombardiensium, ubicunque terrarum existant. Tum ex auctoritate Novi Testamenti eosdem Hæresis convicit, erantque præcipui errores sequentes. Nempe contra errorem in Capite seu quæstione prima affert verba Jesu Christi ubi dicit: Non veni legem solvere sed adimplere: Si crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi. Et iterum: Et incipiens a Moyse interpretabatur illis Scripturas. In Transfiguratione Christi Moyses & Elias apparuerunt, testimonium ei perhibentes. Ad Caput secundum Episcopus demonstravit necessitatem fidei confitendi, cum S. Paulus dicat: Corde creditur ad Justitiam, ore autem confessio fit ad Salutem.

G g g 5

lutem.

Sæcul. XII.
A. C. 1176.

Matth. 5. 17.

Joh. 5. 46.

Luc. 24. 27.

Rom. 10. 10.

1. Petr. 3. 15.

Matth. 16.

15.

- Sæcul. XII. *lutem.* S. Petrus vero dicit: *Estote parati ad Satisfactionem omni poscenti vos*
 A.C. 1176. *rationem de ea, quæ in vobis est, spe.*
 Hinc cum Jesus Christus ex Petro ceterisque Apostolis quæsit, quem ipsum esse dicerent, nomine omnium respondit:
Tu es Christus filius Dei vivi. S. Martha quoque de fide sua interrogata simile responsum dedit. Ita Hæretici isti mendacii convincebantur, qui se nunquam mentiri jactabant; est enim quoddam mendacii genus tacere, quando loquendum est. Ad Quæstionem tertiam de Baptismo parvulorum Episcopus Bonos
 i. Tim. 2. 4. *Homines ita refutabat: Deus vult omnes*
 Joan. 3. 5. *homines salvos fieri. At sine Baptismo non possunt, cum Jesus Christus dicat: Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, non intrabit in Regnum Cælorum. Qui ergo pueros a Baptismo excludit, eos contra Dei Voluntatem ab æterna Salute excludit. Non negamus quidem, quod sine fide Deo placere impossibile sit, si autem interrogatis, per cujus fidem infantes salventur, respondemus, quod salventur per fidem Ecclesie aut Patrinorum suorum, ea ratione, qua Paralyticus per fidem illorum, qui ipsum Christo offerebant, sanatus est, & filia mulieris Cananæ matris fides saluti fuit.*
 Ad

Ad Caput quartum, de Eucharistia: Sæcul. XII.
 Consecratur per virtutem verborum A. C. 1176.

Domini Nostri: *Hoc est Corpus meum.*

Hic est Sanguis meus. Nec consecratio ista a merito vel Dignitate Ministri pendet. Ex pluribus vero locis S. Pauli probatur, quod Episcopi, Presbyteri, & Diaconi in Ecclesia Ministri Verbi Divini & Sacramentorum sint.

Ad Caput quintum de Matrimonio Joan. 11.

ajebat: Jesus Christus nuptias sua præsentia & primo miraculo honoravit, dixitque, ab homine separari non debere, quod Deus conjunxit. S. Paulus dixit:

Qui matrimonio jungit virginem suam Matth. 19. 6.

bene facit, & iterum: Nolite fraudare 1. Cor. 7. 5.

invicem nisi ex consensu . . . . postea revertimini in id ipsum. Inferius: *Volo* 1. Tim. 5. 14.

juniores viduas nubere, & filios procreare.

Ad quæstionem de Pœnitentia Episcopus Lutevensis ostendit, quod potestas ligandi & solvendi data fuerit Sacerdotibus per verba Jesu Christi: *Quæcunque* Matth. 16.

ligaveris super terram & cetera, & per 19.

verba S. Jacobi: *Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesie.* Tan- Jac. 5. 4.

dem Episcopus exprobravit, quod Boni
 Homi-

Sæcul. XII. *Homines* essent ex numero illorum Veteratorum, crassa ignorantia laborantium, & a veritate auditum avertentium, quos venturos S. Paulus vaticinatus fuisset. Illi responderunt; ipsum Episcopum hæc loquentem esse hæreticum, hypocritam, pseudo-pastorem, quod ex Evangelio & Epistolis Apostolorum probare in promptu haberent. Contra Episcopus affirmare, Sententiam a se latam esse secundum Canones, quod, si cogere-
 tur, probaturus esset, in Curia Alexandri Papæ, Ludovici Regis Franciæ, Raimundi Comitis Tolosani, vel Constantiæ ibi præsentis ejus Sponsæ, Ludovici Regis Sororis, & in Curia Trenkewelli Vicecomitis Bliterensis, qui etiam Conventui intererat.

Itaque *Boni Homines*, damnati, ad populum convertuntur, & profitentur fidem Catholicam, diserte affirmantes, corde credendum esse, & ore confitendum. Corpus Christi non consecrari nisi in Ecclesia, & non nisi a Sacerdote sive bono, sive malo. Parvulos salvari per Baptisma. Virum & mulierem licite agere, cum sexum commiscant in matrimonio. Pœnitentiam a Presbytero recipi debere. Verumtamen interroganti

ganti Episcopo Lutevensi, an jurare vel-
 lent, se hanc fidem tenere, responde-
 runt, se neutiquam juraturos, quod omne
 juramentum Doctrinæ Evangelii & Episto-
 larum Apostolicarum adversaretur. Tum
 Episcopus iterum Sententiam latam con-
 firmare, quod ob hanc ipsam opinionem
 essent Hæretici, & quoniam merito
 Hæresis suspicio in eos, infamia publica
 notatos, caderet, jurare omnino tene-
 rentur, si ad unitatem Ecclesiæ recipi
 vellent. Deinde licitum esse juramen-
 tum ex eo demonstravit, quod in Apo-
 calypsi Angelus per viventem in Sæcula
 Sæculorum jurasse legatur. Et quod
 ipse Apostolus sæpe Deum testem in-
 vocet, quæ dictio utique esset juramen-
 tum. Præterea quod S. Paulus dicat,
 Deum per semetipsum jurasse, quoniam
 per quem juraret se majorem non ha-
 buisset. Dixerunt Hæretici, quod Epi-
 scopus Albigenis ipsis promississet, non
 futurum, ut ad jurandum compelleren-
 tur. Quod ipse negavit, & de Sede sua
 surgens dixit: *Sententiam a Gaucelino*
Episcopo Lutevensi modo jussu meo pro-
latam confirmo & approbo, ac Equites
Nobilesque Lumbaviensis civitatis com-
moneo, ne contra pacta mecum inita eos
 ullo

Sæcul. XII.
 A. C. 1176.

Apoc. 10. 6.
Heb. 6. 13.
Gal. 1. 20.
Philipp. 1. 8.

Sæcul. XII. *ullo modo tueantur.* Abbas quoque Ca-
 A.C 1176. strensis & tres alii, qui Judices delecti
 fuerant, eandem Sententiam ratam
 habuerunt, & tandem præsentibus sub-
 scripserunt, nominatim Pontius Archi-
 episcopus Narbonensis, Arnaldus Ne-
 mausensis Episcopus, Gocelinus Tolo-
 fanus, Guilielmus Agathensis. Raimun-
 dus Abbas B. Pontii, Henricus Abbas
 Galiacensis, & quidam alii viri Eccle-
 siastici spectatissimi. Inter Sæculares le-
 guntur Trenkevillus Vicecomes Blete-
 rensis, Constantia Comitissa Tolosana,
 & Sicardus Vicecomes Lantrocensis.
 Ceterum hæc narratio ex Actis auto-
 graphis excerpta satis exploratum facit,
 quod isti Hæretici, tempore sequente
 Albigenes dicti, Manichæi fuerint, cum
 Vetus Testamentum rejecerint, & Matri-
 monium damnaverint.

§. LXII.

Galdini Mediolanensis extrema.

vit. S. Gald.
 18. April.
 Boll. to. 10.
 p. 595.

Hujusmodi Manichæos, sub nomine
 Catharorum, in Longobardia in-
 venire erat, qui Mediolanum illo tem-
 pore irreperant, quo ea civitas in Schis-
 maticorum potestate erat. Quin etiam
 urbe iterum restaurata, non timide late-
 bant,